

כחול, השקיעה עוד 5% גיבועוני מסר כי תוצאות ההשקעה הזו היו הפסדים של 60 אלף לירות.

מפיק ההצגה, יעקב אגמון, הגיב באומרו כי גובה ההפסדים המדוייק ניתן לבדיקה אצל רואה-החשבון המיוחד של הצגה זו, שלום רונאל.

מי הם הבעלים

רֵבֶכֶן "רמתם" זו, העושה רווחים מחנור א יות פטורות ממכס ומשקיעה השקעות מפוקפקות, שייכת לבעלים הבאים: 47.5% לאוניון ישראל-שווייץ (היינו, בחל-קים שווים לאילן-כוח שהיא מפא"י ול-טיבור רוזנבוים אסטבלישמנט, ב-5% ל-ראש שירותי-הביטחון הכללי לשעבר עמוס מנור, שמכר את חלקו בחברה לפני כמה חודשים ב-700 אלף לירות, והיתר לשתי חברות: ניצה החזקות, ובפימור החזקות.

בימים אלה הוציא בית-המישפט בז'נבה את חברותיו של רוזנבוים למכירה. בין החברות גם אלה הרשומות בלוסמבורג ובוואדון, והשולטות בחברות ישראליות. והנה, ברשימת החברות מופיעה חברת טיבור רוזנבוים אסטבלישמנט, בעלת מח-צית אוניון ישראל-שווייץ, ומופיעה גם חברת ניצה החזקות. לא מופיעה חברת בפימור, והיא אינה של רוזנבוים. יש שם חברה ושמה רמתם, ובה לרוזנבוים מח-צית, באמצעות שתי חברות ואוציות; למפא"י רבע באמצעות אילן-כוח, ועוד רבע שייך לחברת בפימור שפורמלית, בעליה אינם ידועים.

אולם כחינת המנהלים ברמתם מסייעת לחשוף את המיסתורין. גיבועוני מייצג את בפימור, רוזנבוים עצמו מייצג את ניצה, עשהאל את רוזנבוים אסטבלישמנט, ושמואל את ארנר את אילן-כוח.

גיבועוני, גיבור המשביר המרכזי לשעבר ואיש האמון והעסקים של מפא"י ורכטר, מייצג את בפימור, שבית-המישפט ב-שווייץ מצא כי אינה שייכת לרוזנבוים, המסקנה היחידה: בפימור היא חברה של מפא"י, הרשומה באופן בלתי-יחוקי.

תמונה דומה עולה מבחינת חברה אח-רת של מפא"י ורוזנבוים, גלי-כחול. בעלי-המניות בחברה זו הם המפיק דוד גולד-שטיין, אילן-כוח וניצה החזקות. המנהלים הם דוד גולדשטיין, שמואל ארנר בשם אילן-כוח, ואליתו גיבועוני בשם ניצה של רוזנבוים. אגב, משך פרק-זמן מסויים היה בעל-מניות ומנהל בחברה גם עורך-הדין משה שליט, שהיה היועץ המישפטי של סולל-בונה וידידו של צבי רכטר.

מה לשאול את רכטר

אילו היו למישטרת ישראל חקשרים שיש לכתב העולם הזה, היתה בוודאי יכולה להשיג את החומר על בפימור, כפי שהשיג הכתב את החומר על ניצה החזקות. למרות שחברה זו, ניצה, רשומה בלוקסמבורג, קיבל הכתב מיסמכים פנימיים של החברה לגבי עסקיה בעבר. עת היתה מיסגרת עיקרית לפעולות רוזנבוים עם מפא"י בישראל.

החברה נרשמה בלוסמבורג ב-1968, ב-הון זעום. מנהליה הרשומים הם טיבור רוזנבוים ועוזרו, אברהם רימר. מאזנה לסוף 1970 מראה על רווח מצטבר של 40 אלף דולר, מהם חולקו 35 אלף דולר כדיבידנד.

נתון זה חשוב, כי חברת בפימור של מפא"י הרוויחה אותו סכום בדיוק, והדבר נתון תמונה על הכנסותיה של מפא"י מחברה לוסמבורגית זו. בהנחה כי הרוו-חיים היו זהים מדי-שנה, שכן נבעו ממגו-ן פול שנחנה מפא"י לרמתם על החנויות הפטורות-ממכס, הרי שהיו לה בחו"ל הכנ-סות שוטפות. פטורות ממס, של 25 עד 40 אלף דולר לשנה.

אלה הם העסקים שבגינם עשה רכטר טובות לרוזנבוים, והסתבך. אם יקראו חב-רי ועדה-תביקות של ההסתדרות דברים אלה, אולי יידעו מה לשאול את רכטר.

בראזיל הצביעה בידיה נגד הציונות באו"ם -

רקדניותה מצביעות בחזה חשוף למען ישראל

שודיים ציוניים

ער רב ערב, באיצטדיון יד אליהו ב-תל-אביב, עורכות תריסר נערות חטור בות להפליא, מיפגן מיוחד במינו של הודהות עם הציונות. הן עולות על הבמה עירומות למחצה, מנענעות את שדיהן הר-זקופים והשחומים לקצב התופים, ויוצאות בריקודים קמאיים, כשהן מקפצות מכיס-אותיהם את הצופים באיצטדיון.

ריקוד הליכוד ריקוד-האהבה האקרובטי של צמד כוכבי הלהקה, יארה ופולשת, מסתיים במעין מיסגל פולחני אמנותי. עושה לצופות מה שהעירום הנשי עושה לצופים. גופו האתלטי החטוב של פולשה,

עם אמא

פיפי דה-טילבה בת ה-17, מופיעה ב-להקה יחד עם אמה, דלילה דה-טילבה בת ה-31, שהיא הזמרת של הלהקה. פיפי הצעירה הצטרפה אל הלהקה לאחרונה.

מיפגן החנות המרהיב לא היה מתפרש כהפגנת הודהות עם הציונות, לוליא היו החנות שייכים לרקדניות הברזיליות ש-בלהקת בראזיל-טרופיקל, המבקר עתה בהרץ. בראזיל אומנם הצביעה באי-ם בעד ההחלטה המגנה את הציונות, והפכה בכך לאויבת ישראל רישמית. אבל רקדניות